

BRÅVALLABLADET

F 13 KAMRATFÖRENING

Bildad 13/6 1985

2001-10-15

Nr 33

För så där 55 år sedan

Det finns oerhört mycket bilder att välja bland i föreningens arkiv. Mest blir det uniformerat folk som återges men innan någon hinner klaga mera över det kommer här ett foto från en FCTF-tillställning, vilken inte ens bildleverantören **Valter Boström** kan fastställa året på. Red. finner dock vid ett närmare studium att det hela lär ha ägt rum 1946. M.a.o. för ungefär 55 år sedan på underbefälsmässen.

Anledningen till självsäkerheten är mannen i mitten i nedre sittande raden. Hans namn är/var **Claesson** och han var köksföreståndare, en befattning som försvann i den vevan. Som ordförande bland FCTFarna sitter han nu (då) mellan kvällens hedersgäster, flottiljintendenten kapten **Einar Berggren** med sin fru **Karin**, som även var biträdande husmor på F 13 (sedermera 14).

De båda hade strålat samman när Berggren var intendent

på F6 (där **Karin** också var husmor) och han tog därifrån med sig närmast en stor hoper (?) civilister till F 13.

Därmed har vi klarat ut fotots huvudpersoner men långt ifrån alla de övriga. Till tittarens hjälp ska här emellertid endast avslöjas, att ihågkomna ansikten för red. är utspridda över närmast hela fältet. Börjar vi längst ner på golvet ses intförrådets **Björling** och **Styrlander** och kasernföreståndaren **Källström**. Rad tre rymmer bl.a. **Oskar Åvall** och **Valter Boström** själv samt **Harry Karmeroth** och utåt höger **Claes Moll** och **Evert Franzén**. I roran längre upp ses i mitten kontorsförman **Söderberg** tillsammans men **Margareta Aldén** och därefter längst upp t.h. förrådsförman **Skoglund**.

Endast ett par av de här nämnde finns idag livet. Därmed torde flera av också de övriga ha lämnat oss för alltid. Frid över deras minne.

HÖSTMÖTE

Onsdagen den 7 nov. Kl. 18.00 i Frivillighuset med eftersnack och enkel förtäring i By 97
Kvällens gäst Överste Hans Wärn, f.d. F 13 berättar bl.a. om sin tid som försvars-
och flygattaché i Tyskland. Anmälan m.h.t. utspisningen
senast den 4 nov. till tel. 011-31 15 41. Telefonsvarare eller mänsklig dito.
Styrelsen hälsar alla medlemmar hjärtligt välkomna.

Redaktör'n har ordet...

och presenterar härmed ytterligare ett nummer av vår kamratförenings språkrör. Tillhopa har det nu blivit 33 "tidningar" med sammanlagt upp emot 350 A4-sidor. Det bli en tjock bok om man vill se det så. Om man sedan utgår från att alla vänliga omdömen varit ärliga - och varför skulle de inte ha varit det! - är det inte utan att redaktören känner sig rätt nöjd.

Ta nu inte föregående text som ett definitivt farväl till läsekretsen men bli heller inte förvånad ifall nästa nummer rymmer en del nyheter, närmast då i form av en ny redaktör. Inget därom är klart när detta skrivs men ansträngningar pågår. Övertecknad skrivare har inte mer än ett halvår kvar till s.a.s. rätt hög ålder och anser därför, att det kan vara dags att kliva upp från redaktörsstolen dessförinnan.

Nu är det tyvärr inte så att skrivaspiranterna står i någon lång kö för att träda fram. Men att de ändå finns, ja därom råder ingen tvekan. Vi är ju över 500 och nästan de flesta av oss gick i den "gamla" skolan, där eleverna sades ha fått lära sig skriva svenska. Även om de kanske alla - och det var kanske tur - inte blev lika "påflugna" som den nuvarande, vilken som sekreterare i vår då nybildade förening, utan något som helst styrelsebeslut bara "satte igång" med kamratförenings-tidskriften BRÅVALLABLADET. Med hjälp också av allt flera vänliga och tjänstvilliga inom den på resurser rika flottiljen. Det var 1986 och därefter har väl i "bladet" återgetts det mesta av det som inträffat på F 13, alltsedan de allra första åren på 40-talet. Men därifrån har det ju nu gått ytterligare 50-60 år och åtskilligt har inträffat också under de årtiondena. Nog finns det därför, för all framtid, mycket att berätta om gamla tider.

Dessutom är det väl så, att ju längre vi lever, ju flera minnesbilder dyker ju upp. Ofta dessutom när man minst väntar det. Det är "bara" att berätta för de sena tiders barn som ibland påstår, att de inte minns några särskilda episoder. Men bara de får läsa en antydning om dem i någon annans tappning så kommer de springande (?) - om så med rollator eller andra hjälpmedel - och berättar, att nog var de med alltid!

Och övertecknad, vilken försökt berätta om både ljusa och mörka sidor av F 13-historien inser allt mer, att han långt ifrån alltid fanns s.a.s. på plats när allt "historiskt" inträffade på vår gamla kära arbetsplats. Det kan ibland ha gått tiotals år - jo, det är sant - innan han fått veta vad som hände och när det hände och varför det hände och vilka som var med och.... Plötsligt finns hela historien där, klar att berätta för en nyfiken läsekrets av gamla allvetare (?), som strax vet att komplettera med, att "jag-var-ju-med-där"

Plus andra fullkomligt sanna (?) berättelser om det alltid ljuva (?) livet på F 13.

Men framförallt! Det är ju aldrig enbart en man eller en kvinna (man får numera som bekant aldrig i det militära glömma kvinnorna!) som har ansvaret för att historien förs vidare. Det är vi alla i kamratföreningen som har skyldigheten att i ord och skrift bevara det totala minnet av F 13.

Vårt Flygvapens en gång "saltaste" flottilj.

Eller hur?

